

ПРАВОРСЬКИЙ Іван Максимович

Випускник
механічного факультету (1971 р.)

Голова правління
ВАТ «Темп»

Народився 15 лютого 1946 р. у с. Олександрівка Старосинявського району Хмельницької області. До школи, як і більшість однолітків, був змушений ходити аж у сусіднє село. І як усі сільські діти, змалечку допомагав батькам по господарству, доглядав менших братів встигаючи при цьому вчитися на «відмінно». Івана цікавили усі шкільні предмети, а любов до історії і літератури він зберіг до цього часу. Особливо хлопцю подобалися точні науки. Він міг годинами говорити про фізику й математику як про найкращу поезію.

Після школи одразу подався освоювати робочу спеціальність і працював слюсарем у Херсонському СУ512 тресту «Чорноморсантехмонтаж». А після роботи, замість бігти на танці, юнак ішов вчитися на вечірнє відділення і там отримував лише п'ятірки.

У 1966–1971 рр. Іван Праворський працював на Хмельницькому радіотехнічному заводі й водночас успішно вчився на вечірньому відділенні Хмельницького інституту побутового обслуговування, де отримав спеціальність інженер-механік.

Радіотехнічний завод (зараз має назву ДП «Новатор») у 1970-ті роки був одним із високотехнологічних підприємств Радянського Союзу. Десятитисячний колектив підприємства випускав спецпередавачі для літаків і навіть космічних кораблів. Молодий фахівець працював на заводі техніком-конструктором, згодом — старшим техніком-конструктором, інженером-конструктором... А потім попросився у цех, щоб відчути все виробництво особисто, і став майстром цеху.

Незважаючи на вищу освіту, хлопець не відмовлявся від служби в армії — служив у секретних ракетних військах, після чого повернувся у Хмельницький і взявся до улюбленої справи. Працював на різних заводах, проходячи весь шлях крок за кроком. На заводі термопластавтоматів був майстром, заступником начальника цеху, начальником цеху. Згодом перейшов на завод ковальсько-пресового обладнання, аби опанувати нове цікаве виробництво. Став заступником начальника цеху, але його беручку вдачу та готовність «горіти на роботі» знову помітили і довірили складну ділянку роботи.

У 1980–1985 рр. І. М. Праворський працював на заводі «Темп», начальником виробничого-диспетчерського відділу, заступником директора з виробництва. А потім молодого та вже досвідченого виробничника забрали на керівну посаду — головним інженером Хмельницького обласного управління місцевої промисловості.

Однак Івану Максимовичу «паперова» робота не припала до душі, адже він надає перевагу живій справі. Тому в 1987 р. Іван залишив престижну посаду, місто та поїхав на Красилівське виробниче об'єднання «Харчомаш» головним інженером, а згодом став його директором.

Настали тяжкі 1990-ті: радянська промисловість занепадала, хитрі ділки взялися за «прихватування», скуповуючи за безцінь заводи й фабрики. Та Іван Праворський, попри загальну економічну скруту, зумів адаптувати очолюване підприємство у Красиліві до нових умов.

Тим часом колись велике підприємство «Темп» занепало. Люди залишилися без роботи, і завод от-от мав зникнути, як тисячі інших. Тоді робітники, котрі ще лишалися на підприємстві, звернулися до колишнього «темпівця» Праворського із проханням повернутися. Усі навколо вважали самогубством полишати підприємство заради того, щоб очолити розвалене. Та Іван Максимович, не вмюючи нехтувати довірою людей, погодився очолити залишки колективу «Темпу».

У ті часи посада директора була виборною. В 1995 р. усі працівники проголосували за кандидатуру І. М. Праворського одногласно, й ось уже 16 років він виправдовує довіру колективу. Тисячі заводів в Україні згинули безслідно, а Івана Максимович зберіг та розвинув виробництво, дбає про перспективи підприємства й людей, які на ньому працюють.

Сьгодні Іван Максимович Праворський — член Союзу промисловців і підприємців Хмельницької області, член Хмельницької обласної міжгалузевої ради з професійно-технічної освіти, Хмельницького обласного координаційного комітету сприяння зайнятості населення. Він постійно підтримує стосунки з alma mater, і зараз докладає максимальних зусиль для організації кафедри механіки університету при заводі «Темп».